

CO DO TREŚCI NIEKTÓRYCH DETERMINANT WARUNKUJĄCYCH POPEŁNIENIA PRZESTĘPSTWA

Kolb Oleksandr

*doktor habilitowany nauk prawnych, profesor, Narodowa Akademia Spraw Wewnętrznych,
Kijów, Ukraina
o.kolb@i.ua*

Novosad Yurii

*doktor nauk prawnych, kierownik Urzędu Nadzoru w Postępowaniu Karnym Prokuratury
Obwodu Wołyńskiego, Łuck, Ukraina
novosad_y@ukr.net*

Streszczenie. W artykule wyjaśniono treść pojęcia "determinanty warunkujące popełnianie przestępstw", przeprowadzono analizę jego cech systemowo-kreujących oraz klasyfikację determinant w zależności od płaszczyzny wpływu przyczyn i warunków na bezprawne zachowanie osoby winnej.

Słowa kluczowe: determinanta przestępczości; przyczyna; warunek; korelacja; osoba przestępca; zapobieganie przestępstw; płaszczyzna walki z przestępczością.

CONCERNING THE CONTENT OF SOME DETERMINANTS WHICH ENCOUNTER AND PROMOTE THE CRIMES

Kolb Oleksandr

Dr., prof., National Academy of Internal Affairs, Kyiv, Ukraina

Novosad Yurii

PhD., Prosecutor's Office of Volyn region, Lutsk, Ukraine

Abstract. The article clarifies the meaning of the concept of "determinants that determine and facilitate the commission of crimes", an analysis of its system-forming features and the classification of determinants, depending on the sphere of influence of causes and conditions on the wrongful behavior of the guilty person.

Key words: crime determinants; reason; condition; correlators; person of the offender; crime prevention; sphere of struggle against crime.

ЩОДО ЗМІСТУ ДЕЯКИХ ДЕТЕРМІНАНТ, ЩО ОБУМОВЛЮЮТЬ ТА СПРИЯЮТЬ ВЧИНЕННЮ ЗЛОЧИНІВ

Колб Олександр

*доктор юридичних наук, професор,
Національна академія внутрішніх справ, м. Київ, Україна*

Новосад Юрій

*кандидат юридичних наук, начальник управління нагляду
у кримінальному провадженні, м. Луцьк, Україна*

Анотація. В статті з'ясовано зміст поняття «детермінанти, що обумовлюють та сприяють вчиненню злочинів», здійснено аналіз його системоутворюючих ознак та класифікація детермінант, залежно від сфери впливу причин і умов на протиправну поведінку винної особи.

Ключові слова: детермінанти злочинів; причина; умова; корелянти; особа злочинця; запобігання злочинам; сфера боротьби із злочинністю.

Постановка проблеми. Вивчення наукової літератури показує, що питання детермінації злочинності відносяться до ключових при дослідженні будь-якого із її видів, включаючи й злочини, суб'єктом яких виступає персонал органів та установ виконання покарань. Як з цього приводу досить слушно зауважив А.П.Закалюк, від її розуміння залежить досягнення головної мети кримінології, якою є наукове обґрунтування рекомендацій щодо запобігання злочинності [1, с.183].

Як встановлено на доктринальному рівні, у широкому значенні поняття детермінації відображає діалектичну суттєву властивість реального буття, тобто загальний зв'язок, взаємозалежність і взаємообумовленість предметів, явищ та процесів [1, с.183]. Виходячи з цього, Б.М. Головкін небезпідставно вважає, що детермінація злочинності – це сукупність різних за природою негативних явищ об'єктивного і суб'єктивного характеру, які у своєму зв'язку обумовлюють кримінальну форму поведінки у суспільстві [2, с.71]. У той самий час, О.М. Джужа переконаний, що коли розглядається поняття детермінантів злочинності через спектр філософського вчення про причинність, то поряд із поняттям причини, яке викликає певний наслідок, неодмінно стоїть поняття умови, яке сама цього наслідку не викликає, але сприяє причині «виконати свою справу» [3, с.59]. Аналогічну позицію займає А.І. Долгова, яка доводить, що детермінізм, виходячи із факту причинного походження, говорить про те, чому відповідний процес відбувся так чи по-іншому, чому виникло саме дане явище, які умови походження та який ступінь стійкості відповідного процесу [4, с.184]. Г. Й. Шнайдер, не виводячи в цілому поняття детермінації злочинності, у своїх працях мову веде про так званий багатофакторний підхід щодо вивчення змісту останньої, який передбачає дослідження не однієї причини, а ряду причин (факторів), що породжують та обумовлюють вчинення злочинів [5, с.244]. У науковій літературі можна зустріти різні методологічні підходи щодо визначення поняття детермінації злочинності [6, с.39-40], що обумовило вибір теми даної наукової статті, а також її головного завдання – визначити зміст детермінант, що обумовлюють та сприяють вчиненню злочинів, а також здійснити аналіз його системоутворюючих ознак.

Стан дослідження. Вивчення наукової літератури, показало, що проблематика детермінації злочинності є предметом постійних теоретичних розробок таких науковців, як: І.Г. Богатирьов, О.Г. Колб, В.В. Лопоха, С.Ю. Лукашевич, О.А. Мартиненко, М.В. Тарасов та інших учених. Поряд з цим, враховуючи низку змін, що внесені у чинне законодавство України з питань кримінально-виконавчої діяльності в останній час (2014-2017 р. р.), виникає об'єктивна необхідність в їх аналізі та оцінці з точки зору завдань, що стосуються ефективності виконання та відбування покарань в Україні. Саме зазначені обставини і обумовили вибір теми цієї статті та її головних змістовних елементів.

Виклад основних положень. Як встановлено в ході даного дослідження, узагальнивши існуючі в науці поняття, А.П. Закалюк вивів наступне визначення детермінації злочинності, а саме – це вся сукупність явищ, процесів, фактів,

проявів, з якими вона взаємопов'язана та якими вона обумовлена [1, с.184]. При цьому, важливе значення для кожного дослідника при з'ясуванні змісту даного поняття, має та класифікація детермінант злочинів, яку застосовує той чи інший із них. У науці детермінанти злочинності класифікують за різними критеріями: а) за механізмом впливу на злочинність їх поділяють: на детермінанти, причини, умови та кореляти; б) за джерелами формування – антропологічні та соціальні; в) за структурою – детермінанти всієї злочинності та окремих її видів (у даному випадку – злочинність персоналу ДКВС України); г) за змістом – політичні, економічні, соціокультурні, управлінські, психологічні, моральні, правові, сімейно-побутові, ін.; ґ) за часом функціонування – детермінанти, під впливом яких відбувалося попереднє формування особистості злочинців певного покоління, та детермінанти, що діють у нинішніх умовах і обумовлюють кримінальну активність відповідним чином налаштованих людей [2, с.73].

Узагальнення зазначених та інших наукових підходів з означеної проблематики дозволило сформулювати наступне визначення «детермінант злочинів, що вчиняються персоналом Державної кримінально-виконавчої служби України у сфері виконання покарань», а саме – це сукупність різноманітних подій, явищ та процесів, які у своєму зв'язку спричиняють та обумовлюють кримінальну форму поведінки зазначених суб'єктів злочинів у процесі виконання та відбування кримінальних покарань.

Таким чином, до системоутворюючих ознак змісту даного поняття слід віднести наступні:

1. Це сукупність різноманітних подій, явищ і процесів.

У даному випадку мова ведеться не про простий їх «набір», а про своєрідну систему взаємозалежних та взаємодіючих суспільних відносин, що детермінують вчинення злочинів персоналом ДКВС України. Як встановлено у ході даного дослідження, взаємозв'язки зазначених подій, явищ і процесів є різноманітні: а) внутрішні та зовнішні; б) безпосередні та опосередковані; в) прямі та зворотні; г) стійкі та нестійкі; ґ) суттєві та несуттєві; д) необхідні та випадкові; е) сильні та слабкі; є) жорсткі (однозначні) та нежорсткі (багатозначні); ж) спрямовані та не спрямовані [1, с.185].

Виходячи з цього, варто констатувати, що детермінація даного виду злочинності (персоналу органів та установ виконання покарань) є різновидом суспільної детермінації – детермінації подій і явищ природи та суспільства, яка проявляється у діалектичних формах взаємозалежності та взаємодії [1, с.185]. При цьому, зазначена взаємодія є кореляцією, коли зміни стану одного об'єкта (суспільства, держави, системи ДКВС тощо) супроводжується змінами стану іншого об'єкта (персоналу органів та установ виконання покарань). І хоча ці зміни не пояснюють природу та походження змін, все ж вони показують, що зміни обох об'єктів відбуваються одночасно, за однакових умов, тобто мають корелятивний зв'язок [1, с.185].

2. Зазначені події, явища і процеси спричиняють та обумовлюють вчинення злочинів персоналом ДКВС України.

Результати даного дослідження свідчать про те, що причинний зв'язок у даному випадку проявляється через таку внутрішню структуру: а) бінарний (двоелементний) зв'язок причини і наслідку; б) причинний ланцюг, тобто послідовну змінюваність двоелементних ланок причинного зв'язку, в якому причина цієї ланки є наслідком попередньої ланки, її причини; в) причинну

мережу або «дерево причинності», під якою в науці розуміють систему процесів та утворень, що охоплюються єдиною динамічною структурою, у якій стан кожного з елементів системи прямо або опосередковано обумовлюється станом інших елементів цієї системи [1, с.187]. Як з цього приводу обґрунтовано зробив висновок А.П. Закалюк, залежно від належності причини до певної ланки причинного ланцюга, починаючи з безпосередньої, терміном «причина» визначають певну порядковість причин: «першої», «другої», іншої ланки – саме це допомагає, хоча й дещо умовно, розуміти значення кожної причини у причинному ланцюзі [231, с.188].

Саме цей підхід й став домінуючим при визначенні змісту сформульованого вище поняття та при розробці шляхів удосконалення правового механізму запобігання злочинам, що вчиняються персоналом ДКВС України у сфері виконання покарань.

Другим після причини видом детермінації даного виду злочинності є умови, зв'язок яких з причиною і наслідком науковці називають обумовленням [1, с.188].

У ході цього дослідження встановлено, що до умов, які сприяють вчиненню злочинів персоналом органів та установ виконання покарань, можна віднести: а) ті із них, що сприяють виникненню (формуванню) причини; б) ті, що забезпечують реалізацію процесу спричинення; в) ті, які супроводжують причину (створюють загальну обстановку обумовлення); г) ті, що є необхідними для причини (без яких її реалізація не може відбутися); ґ) ті, які є достатніми для причини (учені називають їх «оптимальним комплексом необхідних умов» [1, с.189].

3. Зазначені події, явища та процеси детермінують вчинення саме злочинів у сфері виконання покарань.

У даному випадку, як встановлено в ході цього дослідження, мова ведеться про причини злочинів, які вчиняються персоналом ДКВС України у сфері виконання покарань, до яких відносяться соціально-психологічні детермінанти, зокрема елементи суспільної свідомості зазначених осіб у її різних формах, насамперед на рівні буденної психології, як частини буденної свідомості [1, с.210]. У свою чергу, підсистема умов даного виду злочинності, що формують негативні атисуспільні елементи свідомості, зокрема свідомості персоналу органів та установ виконання покарань, включає у цій ситуації відповідні негативні впливи сім'ї, найближчого оточення, недоліки сімейного життя, шкільного, трудового, побутового виховання цих осіб, соціальні нерівності та несправедливості, байдужість до них владних установ, негативний морально-психологічний вплив засобів масової інформації та ін. [1, с.210-211]. Крім цього, існує й інша підсистема умов, що сприяють вчиненню злочинів персоналом ДКВС України, яка включає в себе найближчі наслідки негативних умов формування як неспроможності, нездатності цих осіб правильно регулювати та контролювати свою поведінку, стримувати негативні, протиправні та злочинні прояви, а саме – це: організаційно-управлінські недоліки; некомпетентність; прорахунки; байдужість до суспільних справ та прогалин запобіжної діяльності, а також віктимологічні чинники, пов'язані з поведінкою потерпілих [1, с.211].

Як показали результати даного дослідження, у системі детермінації злочинів, що вчиняються персоналом органів та установ виконання покарань,

значну роль відіграють також події, процеси та явища, які мають з нею не причинно-обумовлюючий зв'язок, а кореляційну синхронність, спільне системно-структурне становище, зв'язок станів, функцій цих осіб тощо [1, с.211]. Не менш важливе значення у загальній системі детермінації зазначених злочинів, як окремі підсистеми, мають і системи детермінації певних видів із них, що вчиняються персоналом ДКВС України у сфері виконання покарань, та детермінанти індивідуальних злочинних проявів цих суб'єктів та механізми діалектичного співвідношення загального, особливого та одиничного [1, с.211].

4. Суб'єктами злочинів, що вчиняються у сфері виконання покарань, є тільки особи з числа персоналу ДКВС України.

Види персоналу органів та установ виконання покарань визначені в ст. 14 Закону України «Про Державну кримінально-виконавчу службу України» та в ст. 19 Закону України «Про пробацію». Відповідно до вимог чинного законодавства України (Конституції (ч. 1 ст. 57), КК (ст. ст. 18, 19); Кодексу законів України про працю; інші), особа набуває той чи інший статус з моменту доведення до неї передбачених законом прав, обов'язків та гарантій їх реалізації під розпис (письмово) та їх виконання (чи невиконання) на певному робочому місці (у даному випадку – в системі ДКВС України). При цьому, як зазначено в ч.1 ст. 18 КК України суб'єктом злочину є фізична осудна особа, яка вчинила злочин у віці, з якого відповідно до цього Кодексу може наставати кримінальна відповідальність. Більш того, зазначена особа на момент вчинення злочину має бути осудною, тобто усвідомлювати свої дії (бездіяльність) і керувати ними (ч. 1 ст. 19 КК), а отже, і з цієї точки зору пряме відношення до визначення змісту діяльності суб'єктів злочинів, що вчиняються персоналом ДКВС України, має правовий статус цих осіб.

5. Кримінологічне значення мають лише ті злочини, що вчиняє персонал ДКВС України у сфері виконання покарань.

Змістовним вираженням діяльності у зазначеній сфері суспільних відносин виступає двоєдиний процес виконання-відбування покарань. При цьому, під виконанням покарань у науці розуміється застосування адміністрацією органів та установ виконання покарань до засуджених державного примусу, що полягає в процедурі обмеження їх прав та свобод, які є змістом покарань, визначених КК України [7, с. 7]. У свою чергу, відбування покарань є забезпечений державним примусом правовий стан засудженого, що настає після того, як обвинувальний вирок (хвала) суду набрав законної сили, і полягає у підпорядкуванні поведінки засудженого обмеженням прав і свобод, передбачених у КК України відповідними покараннями [7, с. 7].

Висновок. Отже, всі інші злочини, що вчиняються персоналом ДКВС України поза сферою виконання покарань (у побуті, сім'ї тощо), не відносяться до змісту поняття «детермінанти злочинів», яке досліджується у цій роботі.

Саме сукупність, зазначених вище системоутворюючих ознак й визначає зміст поняття «детермінанти злочинів, що вчиняються персоналом ДКВС України у сфері виконання покарань», яке взято в даному дослідженні за методологічну основу при характеристиці встановлених явищ, процесів, фактів та проявів, що спричиняють і обумовлюють даний вид злочинності.

Література:

1. Закалюк А. П. Курс сучасної української кримінології : теорія і практика : [У 3 кн.]. Кн. 1 Теоретичні засади та історія української кримінологічної науки / А. П. Закалюк. – Київ : видавн. дім «Ін Юре», 2007. – 424 с.
2. Кримінологія : підручник / за ред. В. В. Голіни, Б. М. Головкина. – Харків : Право, 2014. – 440 с.
3. Кримінологія : підручник для студентів вищ. навч. закл. / за заг. ред. О. М. Джужи. – Київ : Юрінком Інтер, 2002. – 416 с.
4. Кримінологія : учебник / под общ. ред. А. И. Долговой. – 2-е изд., перераб. и доп. – Москва : Норма, 2002. – 848 с.
5. Шнайдер Г. Й. Кримінологія : перевод с немецкого / Г. Й. Шнайдер ; под общ. ред. и с предисл. Л. О. Иванова. – Москва : Прогресс : Универсал, 1994. – 504 с.
6. Кримінологія : навч. посіб. / за заг. ред. О. М. Джужи. – Київ : Атіка, 2009. – 312 с.
7. Кримінально-виконавче право України : підручник / [В. В. Голіна та ін.]; за ред. В. В. Голіної і А. Х. Степанюка. – Харків : Право, 2011. – 328 с.

CONCERNING THE CONTENT OF SOME DETERMINANTS WHICH ENCOUNTER AND PROMOTE THE CRIMES

Kolb Oleksandr, Novosad Yurii

Formulation of the problem. The study of scientific literature shows that the issues of determination of crime are key to the study of any of its types, including crimes committed by the staff of bodies and penal institutions. As AP Zakalyuk quite rightly remarked on this, the achievement of the main goal of criminology, which is the scientific substantiation of recommendations for the prevention of crime depends on its understanding [1, p.183].

As established on the doctrinal level, in the broadest sense, the notion of determination reflects the dialectical essential property of real being, that is, the general connection, interdependence and interdependence of objects, phenomena and processes [1, p.183]. Proceeding from this, B. M. Golovin reasonably believes that the determination of crime - a set of different in nature negative phenomena of objective and subjective nature, which in their connection determine the criminal form of behavior in society [2, p.71]. At the same time, O.M. Juzha is convinced that when the notion of determinants of crime is considered through the spectrum of the philosophical doctrine of causality, then, along with the notion of a cause that causes a certain consequence, necessarily stands the notion of a condition that does not cause this effect, but promotes the reason "to do its work" [3, p.59]. AI occupies a similar position. Debt that proves that determinism, proceeding from the fact of causation, speaks about why the corresponding process occurred in one way or another, why this particular phenomenon arose, which conditions of origin and degree of stability of the corresponding process [4, p.184]. G. J. Schneider, not finding in general the notion of crime determination, in his writings the language speaks of the so-called multifactorial approach to studying the content of the latter, which involves the study of not one reason, but a number of causes (factors) that give rise to and determine the commission of crimes [5, p.244]. Various methodological approaches to the definition of the concept of crime determination can be found in the scientific literature [6, pp.

39-40], which caused the choice of the subject of this scientific article, as well as its main task - to determine the content of determinants that determine and facilitate the commission of crimes, as well as to carry out an analysis of its system-forming features.

State of research. Study of scientific literature, showed that the problem of determination of crime is the subject of constant theoretical developments of such scholars as: I.G. Bogatyrev, O.G. Kolb, V.V. Lopoha, S.Yu. Lukashevich, O.A. Martynenko, MV Taras and other scholars. In addition, taking into account a number of changes made to the current legislation of Ukraine on criminal-executive activities recently (2014-2017 pp.), There is an objective need for their analysis and evaluation in terms of tasks related to effectiveness of execution and serving of sentences in Ukraine. It is these circumstances that determined the choice of the subject of this article and its main content elements.

Statement of the main provisions. As established in the course of this study, summarizing the concepts existing in science, AP Zakalyuk deduced the following definition of crime determination, namely - the whole set of phenomena, processes, facts, manifestations, with which it is interconnected and which it is caused [1, p.184]. In this case, it is important for each researcher to clarify the content of this concept, and has the classification of determinants of crime, which is used by one or the other of them. In science, the determinants of crime are classified according to different criteria: a) the mechanism of influence on crime is divided into: the determinants, causes, conditions and correlates; b) according to the sources of formation - anthropological and social; c) by structure - the determinants of all crime and its separate types (in this case - the crime of staff of the Internal Affairs Department of Ukraine); d) in terms of content - political, economic, socio-cultural, administrative, psychological, moral, legal, family-friendly, etc.; e) by the time of functioning - the determinants, under the influence of which the previous formation of the identity of criminals of a certain generation, and the determinants operating in the current conditions and determine the criminal activity of properly-minded people [2, p.73].

The generalization of these and other scientific approaches to this problem allowed to formulate the following definition of "determinants of crimes committed by the personnel of the State Penitentiary Service of Ukraine in the field of execution of sentences", namely, a set of various events, phenomena and processes that are in their connection cause and stipulate the criminal form of behavior of the said subjects of crimes in the process of execution and serving criminal sentences.

Thus, the system-forming features of the content of this concept should include the following:

1. This set of various events, phenomena and processes.

In this case, we are not talking about their simple "set", but about a peculiar system of interdependent and interacting social relations, which determine the commission of crimes by the staff of the DCFU of Ukraine. As established in the course of this study, the relationships of these events, phenomena and processes are diverse: a) internal and external; b) direct and indirect; c) direct and inverse; d) stable and unstable; e) substantial and non-essential; e) necessary and incidental; e) strong and weak; e) rigid (unambiguous) and non-rigid (multi-valued); g) directed and not directed [1, p.185].

On this basis, it is worth noting that the determination of this type of crime (personnel of penal institutions and institutions) is a kind of social determination - the

determination of events and phenomena of nature and society, which manifests itself in the dialectic forms of interdependence and interaction [1, p.185]. At the same time, the indicated interaction is a correlation, when changes in the state of one object (society, state, system of the DCAF, etc.) are accompanied by changes in the state of another object (personnel of bodies and institutions of punishment). Although these changes do not explain the nature and origin of the changes, they still show that the changes of both objects occur simultaneously, under the same conditions, that is, they have a correlation [1, p.185].

2. The above-mentioned events, phenomena and processes cause and determine the commission of crimes by the personnel of the Internal Affairs Department of Ukraine.

The results of this study indicate that the causal connection in this case is manifested through such an internal structure: a) the binary (two-element) connection of the cause and effect; b) the causal chain, that is, the successive variability of the two-element links of causation, in which the reason for this link is the consequence of the previous link, its causes; c) causal network or "causality tree", under which in science understood the system of processes and entities covered by a single dynamic structure, in which the state of each of the elements of the system directly or indirectly conditioned by the state of other elements of this system [1, p.187]. As it was reasonably concluded in this regard, AP Depending on the reason for belonging to a certain link of the causal chain, starting with the immediate one, the term "cause" determines a certain ordinality of the reasons: the "first", "the second", the other link - this helps, albeit somewhat conditionally, to understand the meaning of each cause in causal chain [231, p.188].

It is this approach that has become dominant in defining the content of the above-mentioned concept and in developing ways to improve the legal mechanism for preventing crimes committed by the staff of the Ukrainian SSR in the field of execution of sentences.

The second after the cause of the type of determination of this type of crime are the conditions, the connection of which with the cause and effect of the scientists called the condition [1, p.188].

In the course of this study, it was found that the conditions that contribute to the commission of crimes by the personnel of the organs and penitentiary institutions include: a) those that contribute to the emergence (formation) of the cause; b) those that ensure implementation of the process of induction; c) those who accompany the cause (create a general condition of the condition); d) those that are necessary for reasons (without which its implementation can not occur); e) those that are sufficient for the cause (scientists call them "the optimal set of necessary conditions" [1, p.189].

3. The above-mentioned events, phenomena and processes determine the commission of the crimes in the sphere of execution of sentences.

In this case, as established in the course of this study, we are talking about the causes of crimes committed by the staff of the Ukrainian SSR in the field of execution of sentences, which include socio-psychological determinants, in particular the elements of public consciousness of these persons in its various forms, primarily at the level of ordinary psychology, as part of everyday consciousness [1, p.210]. In turn, the subsystem of the conditions of this type of crime, forming the negative attitudes of the common elements of consciousness, in particular the consciousness of the personnel of the organs and penal institutions, includes in this situation the relevant negative

effects of the family, the closest environment, the disadvantages of family life, school, labor, domestic education these people, social inequality and injustice, indifference to power institutions, negative moral and psychological influence of the media, etc. [1, p.210-211]. In addition, there is another subsystem of conditions conducive to committing crimes by the staff of the Ukrainian SSR, which includes the immediate consequences of negative conditions for the formation of insolvency, the inability of these people to properly regulate and control their behavior, to restrain negative, illegal and criminal manifestations, These are: organizational and managerial deficiencies; incompetence; miscalculations; indifference to public affairs and gaps of preventive activities, as well as victimological factors related to the behavior of victims [1, p. 211].

As the results of this study have shown, in the system of determination of crimes committed by the personnel of organs and penitentiary institutions, events, processes and phenomena which have no cause-causative connection, and correlation synchronicity, common system-structural situation, connection of states, functions of these persons, etc. [1, p.211]. Equally important in the general system of determination of these crimes, as separate subsystems, are the system of determination of certain types of them committed by the staff of the SCSU of Ukraine in the field of execution of sentences, and the determinants of individual criminal manifestations of these subjects and the mechanisms of the dialectical correlation of general, special and the unit [1, p.211].

4. The subjects of crimes committed in the field of execution of sentences are only persons from the staff of the Internal Affairs Department of Ukraine.

Types of staff of penitentiary bodies and institutions are defined in Art. 14 of the Law of Ukraine "On the State Criminal Execution Service of Ukraine" and in Art. 19 of the Law of Ukraine "On Probation". In accordance with the requirements of the current legislation of Ukraine (Constitution (Part 1, Article 57), the Criminal Code (Articles 18, 19), the Code of Labor Laws of Ukraine, others), a person acquires one or another status from the moment it is provided for by law rights, obligations and guarantees of their implementation under painting (in writing) and their performance (or non-fulfillment) at a certain workplace (in this case, in the system of the State Internal Affairs Committee of Ukraine). At the same time, as stated in Part 1 of Art. 18 of the Criminal Code of Ukraine, the subject of a crime is a physical criminal who has committed a crime at the age from which criminal liability may arise in accordance with this Code. Moreover, the specified person at the time of the commission of a crime should be condemned, that is, to realize his actions (inaction) and to manage them (Part 1 of Article 19 of the Criminal Code), and therefore, from this point of view, a direct relation to the definition of the content of the activities of entities crimes committed by the personnel of the SCFU of Ukraine, has the legal status of these persons.

5. Criminological significance are only those crimes committed by the staff of the Internal Affairs Department of Ukraine in the field of execution of sentences.

A meaningful expression of activity in this area of public relations is the two-way process of execution-serving punishment. At the same time, punishment in science refers to the use of the administration of bodies and institutions for the execution of sentences against convicted state coercion, consisting in the procedure of limiting their rights and freedoms, which are the content of punishments, as defined by the Criminal Code of Ukraine [7, p. 7]. In turn, the serving of sentences is provided by

state coercion of the legal status of the convicted person, which comes after the verdict of conviction (praise) of the court has become legally binding, and consists in subordinating the behavior of the convicted person to the restrictions of the rights and freedoms provided for in the Criminal Code of Ukraine by appropriate punishments [7, with. 7].

Conclusion. Consequently, all other crimes committed by the staff of the Internal Affairs Committee of Ukraine outside the sphere of execution of punishment (in everyday life, family, etc.) do not relate to the content of the concept of "determinants of crime", which is being investigated in this work.

It is the totality of the above-mentioned system-forming features and defines the content of the notion of "determinants of crimes committed by the personnel of the SCFU of Ukraine in the field of execution of punishments", which is taken in this study for the methodological basis in describing the established phenomena, processes, facts and manifestations that cause and determine the given kind of crime.

References:

1. Zakaliuk A. P. Kurs suchasnoi ukrainskoi kryminolohii : teoriia i praktyka : [U 3 kn.]. Kn. 1 Teoretychni zasady ta istoriia ukrainskoi kryminolohichnoi nauky / A. P. Zakaliuk. – Kyiv : vydavn. dim «In Yure», 2007. – 424 s.
2. Kryminolohiia : pidruchnyk / za red. V. V. Holiny, B. M. Holovkina. – Kharkiv : Pravo, 2014. – 440 s.
3. Kryminolohiia : pidruchnyk dlia studentiv vyshch. navch. zakl. / za zah. red. O. M. Dzhuzhy. – Kyiv : Yurinkom Inter, 2002. – 416 s.
4. Kryminolohiia : uchebnyk / pod obshch. red. A. Y. Dolhovoi. – 2-e yzd., pererab. y dop. – Moskva : Norma, 2002. – 848 s.
5. Shnaider H. Y. Kryminolohiia : perevod s nemetskoho / H. Y. Shnaider ; pod obshch. red. y s predysl. L. O. Yvanova. – Moskva : Prohress : Unyversal, 1994. – 504 s.
6. Kryminolohiia : navch. posib. / za zah. red. O. M. Dzhuzhy. – Kyiv : Atika, 2009. – 312 s.
7. Kryminolohiia : vykonavche pravo Ukrainy : pidruchnyk / [V. V. Holina ta in.]; za red. V. V. Holinoi i A. Kh. Stepaniuka. – Kharkiv : Pravo, 2011. – 328 s.